

بررسی نقش ریسک مالیاتی و اجتناب مالیاتی

دکتر رویا دارابی

دانشیار گروه حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران. (نویسنده مسئول).
roydarabi110@yahoo.com

زهرا ورکش

دانشجوی دکتری حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
zahrvarkesh@gmail.com

جواد درخشان

دانشجوی دکتری حسابداری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
j.derakhshan@iranair.com

شماره ۴ / قسمت سیاستگذاری و پژوهش / هفدهمین شماره / سال ۱۴۰۰ / مجله حسابداری و پژوهش

چکیده

رفتار اجتناب مالیاتی از استراتژی‌های با اهمیت شرکت‌ها محسوب می‌شود. شرکت‌ها با استفاده از اجتناب مالیاتی می‌توانند به کاهش بار مالیاتی خود کمک نمایند. همچنین ریسک مالیاتی نیز می‌تواند به طور خاص از اجتناب مالیاتی نشاءت بگیرد. ریسک مالیاتی، می‌تواند از استراتژی‌های برنامه‌ریزی مالی شرکت که به صورت مستقل از کل ریسک عملیاتی است، به وجود بیاید. شرکت‌هایی که از اجتناب مالیاتی بهخوبی استفاده می‌کنند، می‌توانند در سودمندی سهامدارانشان از این طریق نقش داشته باشند. اجتناب از مالیات، از خلاصهای قانونی در قانون مالیات‌ها نشأت می‌گیرد. اجتناب مالیاتی می‌تواند ریسک‌ها را به سمت بدھکاران سوق داده و موجب کاهش توانایی آن‌ها در پرداخت بدھی‌هایشان شود. از سوی دیگر، اجتناب مالیاتی می‌تواند منجر به صرفه جویی پولی بدھکاران شود که این مسائله می‌تواند قدرت آن‌ها را در پرداخت بدھی‌هایشان تقویت کند. از آنجاکه ریسک مالیاتی پس از کسر مالیات از جریانات نقدی کمتر قابل پیش‌بینی می‌شود، طلبکاران می‌توانند شرکت‌هایی با ریسک مالیاتی بالا را به عنوان بدھکاران خطرناک‌تر تشخیص دهند. ارتباط روشی میان اجتناب مالیاتی و ریسک مالیاتی به صورت یکنواخت در دسترس نیست. از این رو این تحقیق به دنبال بررسی نقش ریسک مالیاتی و اجتناب مالیاتی است.

وازگان کلیدی: اجتناب مالیاتی، ریسک مالیاتی، نرخ موثر مالیاتی.

مقدمه

اجتناب از مالیات، از خلاصهای قانونی در قانون مالیاتی نشات می‌گیرد. شرکت‌ها با استفاده از روزندهای قانون مالیات و بازبینی در تصمیمات اقتصادی خود تلاش می‌کنند تا استقراض مالیاتی خود را کاهش دهند. یکی از دلایلی که شرکت‌ها فعالیت‌های اجتناب از پرداخت مالیات را انجام می‌دهند، استفاده از آن پول برای پرداخت استقراض هایشان می‌باشد (کاورمن ، ۲۰۱۸). به عبارت دیگر صرفه‌جویی مالیاتی شرکت‌ها که از فعالیت‌های اجتناب مالیات حاصل می‌شود، می‌تواند برای تامین مالی بازپرداخت استقراض‌های شرکت استفاده شود. بر اساس استدلال کاورمن (۲۰۱۸)، مالیات یک از بزرگترین اقلام هزینه‌ای برای شرکت‌ها می‌باشد. رفتار اجتناب مالیاتی از استراتژی‌های با اهمیت شرکت‌ها محسوب

می‌شود. شرکت‌ها با استفاده از اجتناب مالیاتی می‌توانند به کاهش بار مالیاتی خود کمک نمایند. همچنین ریسک مالیاتی نیز می‌تواند به طور خاص از اجتناب مالیاتی نشات بگیرد. ریسک مالیاتی، می‌تواند از استراتژی‌های برنامه‌ریزی مالی شرکت که به صورت مستقل از کل ریسک عملیاتی است، بوجود بیاید. تحقیقات تجربی بیانگر این مسئله است که شرکت‌های بسیاری در بحث اجتناب مالیاتی بسیار موفق عمل کرده‌اند (کاورمن، ۲۰۱۸). دسای و هارماپلا (۲۰۰۹)، شواهدی بر تاثیر مثبت اجتناب مالیاتی بر ارزش شرکت‌ها پیدا کردند. اما از طرفی در برخی پژوهش‌ها، اجتناب مالیاتی تاثیر منفی بر شرکت دارد.

هانلن (۲۰۰۹) بیان می‌کند که اجتناب مالیاتی، اثری منفی بر قیمت سهام و عکس العمل بازار دارد. همچنین افزایش اجتناب مالیاتی در شرکت‌ها موجب کاهش ارزش شرکت‌ها می‌شود. با این حال شواهد موجود کاملاً یکنواخت نیست. پژوهش‌ها نشان می‌دهند که عواقب اجتناب مالیاتی به صورت گستره‌هایی بر روی سهامداران متمرکز می‌باشد. از این رو شرکت‌هایی که از اجتناب مالیاتی به خوبی استفاده می‌کنند، می‌توانند در سودمندی سهامداران از این طریق نقش داشته باشند (کاورمن، ۲۰۱۸). بنابراین استفاده از اجتناب مالیاتی هنگامی که سود یا قیمت سهام بالا برود ممکن است موجب سودمندی سهامداران در این شرکت‌ها گردد (کاورمن، ۲۰۱۸). با این حال حسن (۲۰۱۴)، نشان داد که اجتناب مالیاتی می‌تواند موجب افزایش هزینه استقراض‌ها می‌شود (کاورمن، ۲۰۱۸). لیم (۲۰۱۱)، به نتایج معکوسی دست پیدا کرد. طبق تحقیقات لیم (۲۰۱۱)، اجتناب مالیاتی می‌تواند برای بدھکاران بسیار مفید باشد، زیرا موجب حفظ وجه نقد، برای پرداخت مالیات می‌گردد که این مسئله می‌تواند برای پرداخت استقراض‌هایشان آن‌ها را کمک نماید. بنابراین این مسئله می‌تواند به سوال بسیاری از شرکت‌هایی که با کمبود بودجه مواجه هستند پاسخ دهد که آیا وجه نقدشان را باید برای پرداخت استقراض‌هایشان حفظ کنند یا از آن برای پرداخت مالیات استفاده کنند (کاورمن، ۲۰۱۸).

طبق استدلال محققین برای بوجود نیامدن عدم تقارن اطلاعاتی میان طلبکاران و بدھکاران، شرکت‌ها ترغیب به داشتن اطلاعات کاملی از بدھکارانشان می‌شوند. بدین صورت که اگر زمانی اطلاعات نادرست باشد آن‌ها برای تهدید بدھکار، نرخ بهره را افزایش می‌دهند (کاورمن، ۲۰۱۸). از این رو ممکن است شرکت‌ها، اطلاعات مالیاتی بدھکاران را نیز مورد ارزیابی قرار دهند، که این عمل موجب تاثیرگذاری بر هزینه‌های استقراض آن‌ها می‌گردد. بنابراین کاورمن (۲۰۱۸)، پس از پژوهش‌های فراوان به این نتایج دست پیدا کرد که اجتناب مالیاتی ممکن است اثری منفی بر روی هزینه استقراض و ریسک مالیاتی ممکن است موجب افزایش استقراض گردد (کاورمن، ۲۰۱۸). بر اساس تحقیق زرندی (۱۳۹۳)، بررسی تاثیر اجتناب از پرداخت مالیات و ترکیب هیات مدیره بر سیاست استقراض شرکت را مورد مطالعه قرار داد، نتایج نشان داد که نسبت اعضای غیرموظف هیات مدیره با استقراض شرکت ارتباطی نداشته و این نسبت بر ارتباط بین اجتناب از پرداخت مالیات و میزان استقراض تاثیر معناداری ندارد. این نتیجه می‌تواند نشان دهندهی عملکرد ضعیف اعضای غیرموظف هیات مدیره به عنوان یکی از ابزارهای حاکمیت شرکتی، باشد. همچنین فرجی (۱۳۹۵)، به بررسی پژوهشی با عنوان بررسی رابطه اجتناب مالیاتی، هزینه استقراض و سرمایه‌گذاران نهادی در شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر پرداخت. نتایج نشان داد، بین اجتناب از پرداخت مالیات و هزینه استقراض‌ها رابطه منفی معناداری وجود دارد.

در بیشتر کشورها بخش عمده‌ای از منابع درآمدی دولت، از طریق مالیات تامین می‌شود. اجتناب از مالیات و گریز از مالیات در کشورها باعث شده است که درآمدهای مالیاتی همواره از آنچه که برآورد می‌شود کمتر باشد. این مسئله باعث شده است که کشورها تلاش خود را برای کاهش اجتناب مالیاتی و اصلاح نظامی مالیاتی به کار گیرند. براساس پژوهش‌های گذشته، اجتناب مالیاتی می‌تواند تاثیر منفی بر ارزش شرکت و قیمت سهام و همچنین عکس العمل منفی بازار را در پی داشته باشد. همچنین اجتناب مالیاتی، می‌تواند برای بدھکاران بسیار مفید باشد، زیرا موجب حفظ وجه نقد، برای پرداخت مالیات می‌گردد که این مسئله می‌تواند برای پرداخت استقراض‌هایشان آن‌ها را کمک نماید. بنابراین این

مسئله می‌تواند به سوال بسیاری از شرکت‌هایی که با کمبود بودجه مواجه هستند پاسخ دهد که آیا وجه نقدشان را باید برای پرداخت استقراض‌هایشان حفظ کنند یا از آن برای پرداخت مالیات استفاده کنند. حل این مسئله خود می‌تواند نگاه شرکت‌هایی که اجتناب از پرداخت مالیات دارند نسبت به مسئله استقراض را مورد بررسی قرار دهد. در اجتناب از مالیات، شرکت نگران نیست که عمل او افشاء شود. اجتناب از مالیات، از خلاصهای قانونی در قانون مالیات‌ها نشأت می‌گیرد. مثلاً درآمدهای نیروی کار را در قالب درآمد سرمایه‌گذاری نشان می‌دهد که معاف از مالیات می‌باشد. در اجتناب از مالیات، مودی مالیاتی دلیلی ندارد نگران احتمال افشاء شدن باشد، چرا که او الزاماً تمامی مبادلات خود را با جزئیات آن البته به شکل غیر واقعی، یادداشت و ثبت می‌کند. به عبارت دیگر، اجتناب از مالیات، یک نوع سوء استفاده رسمی از قوانین مالیاتی است. این مقوله به بررسی و یافتن راههای گریز از پرداخت مالیات در قوانین مالیاتی مرتبط می‌شود که مودیان به آن وسیله خود را به نحوی از افراد مشمول مالیات کنار می‌زنند. کامل تقوی‌نژاد، رئیس سازمان امور مالیاتی ایران می‌گوید، حدود ۴۰ درصد اقتصاد ایران، از پرداخت مالیات معاف است. به گفته او بیشترین سهم از معافیتها به بخش‌های کشاورزی و فرهنگی و هنری رسیده است. اگرچه قبل از آن می‌دانند که همچنان بخش بزرگی از اقتصاد ایران، سهم عادلانه مالیاتش را نمی‌دهد. سازمان امور مالیاتی گزارش داده است که از سال ۱۳۹۶ تا ۱۳۹۲، میزان درآمدهای مالیاتی دولت، ۶٪ رشد داشته است. این مسئله و همینطور امکان اجتناب مالیاتی در میان شرکت‌های معظم حاضر در بورس اوراق در ایران، این ضرورت را ایجاد نموده است که کلید انجام پژوهش حاضر فشرده شود. بر اساس مبانی نظری این مطالعه به دنبال بررسی نقش ریسک مالیاتی و اجتناب مالیاتی می‌باشد.

اجتناب مالیاتی

تعاریف متفاوتی از اجتناب مالیاتی به‌وسیلهٔ محققان ارائه شده است. اجتناب مالیاتی به‌عنوان کاهش مالیات آشکار هر دلار از سود حسابداری قبل از مالیات، توسط هاتلون و هتزمن (۲۰۰۹) تعریف شده است. فعالیت‌های اجتناب مالیاتی به‌طور متداول به ابزارهای صرفه‌جویی مالیات که منابع را از دولت به سهامداران انتقال می‌دهد و بنابراین ارزش بعد از مالیات شرکت را افزایش می‌دهد، اطلاق می‌شود. پاسترتاک و ریکو (۲۰۰۸) اجتناب مالیاتی را، استفاده قانونی از نظام مالیاتی برای منافع شخصی، به‌منظور کاهش مقدار قابل پرداخت به‌وسیلهٔ ابزارهایی که در خود قانون است، تعریف کرده‌اند (گل محمدی، ۱۳۹۷).

بر اساس تعریف اسلامرد (۲۰۰۴) نوع مشروع اجتناب مالیاتی از تفاوت بین قوانین مالیاتی و اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری ناشی می‌شود. مثالی از این مورد روش محاسبه‌ی هزینه استهلاک هست. قانون مالیاتی شرکت‌ها را ملزم می‌کند که با استفاده از روش الزامی شده در قانون دارایی را مستهلاک کنند اما اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری به شرکت‌ها اجازه می‌دهد که هزینه استهلاک را به‌گونه‌ای محاسبه کنند که اطلاعات بهتری به استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی منتقل شود. مثال‌هایی از اجتناب از پرداخت نامشروع شامل، حمایت کردن سود در مقابل میزان مالیاتی از طریق کمتر گزارش کردن سود هست. سایر تعریف‌ها زنجیره‌ای از استراتژی برنامه‌ریزی مالیاتی که دربرگیرنده‌ی فعالیت‌های کاملاً قانونی و همچنین معاملات جسورانه‌تری که در وضعیت مبهم هستند، ارائه می‌دهند (نوئی و کلایی، ۱۳۹۷).

بر اساس مسئله نمایندگی، اجتناب مالیاتی همیشه ممکن نیست که ثروت سهامداران بیرونی را افزایش دهد. مطابق با این نظریه، فعالیت‌های اجتناب مالیاتی ممکن است در انحراف منافع به سمت خود مدیران که دامنه‌ی آن از دست‌کاری و سرقت سود شرکت تا پاداش بیش از اندازه‌ی مدیران در شکل‌های مختلف می‌تواند نقش داشته باشد. اجتناب مالیاتی

ممکن است به طور بالقوه ارزش بعد از مالیات شرکت را کاهش دهد. از این‌رو هزینه‌هایی که به طور مستقیم به فعالیت‌های برنامه‌ریزی مالیاتی مربوط می‌شود، هزینه‌های اضافی رعایت قوانین و مقررات و هزینه‌های غیر مالیاتی یعنی هزینه‌های نمایندگی، ممکن است بیشتر از منافع مالیاتی برای سهامداران باشد. بسیاری از تحقیقات در پاسخ به این سؤال انجام شده است که چرا بعضی از شرکت‌ها بیش از سایرین از پرداخت مالیات اجتناب می‌کنند؟ بعضی از محققان بر عوامل مختلفی به عنوان محرک و منافع برای فعالیت‌های اجتناب از پرداخت، برای پاسخ به سؤال موردنظر مطرح کردند. زبمرمن (۱۹۸۳)، گویتا و نوبوری (۱۹۹۷) و ریکو (۲۰۰۳) بر ویژگی‌های شرکت مثل نوع صنعت، اندازه شرکت، عمر شرکت و دیگر تحقیقات، انگیزه‌های مثل پاداش، ساختار مالکیت و شکل سازمانی را به عنوان محرک بر فعالیت‌های اجتناب مالیاتی انتخاب کردند (غريب، ۱۳۹۷).

نگرانی‌های اعتباری، فاکتور مهمی برای شرکت‌هایی که استراتژی‌های برنامه‌ریزی مالیاتی را بکار می‌برند، هست. بنکمن (۲۰۰۴) نشان داد که وقتی که یک شرکت به طور جسوارانه از پرداخت مالیات اجتناب می‌کند ممکن است برچسب شرکت فقیر از نظر شهرنوردی به آن شرکت زده شود که ممکن است به طور معکوس بر نتایج بازار تولید تأثیر داشته باشد. تحقیقات قبلی، اثر اعتباری برنامه‌ریزی مالیاتی را برای شرکت‌هایی که متهم به دخالت در سپرهای مالیاتی هستند، مورد آزمون قرار دادند. هانلون و اسلمرد (۲۰۰۹)، واکنش بازار به اخبار مبنی بر دخالت شرکت‌ها در سپرهای مالیاتی را مورد بررسی قرار دادند. نتایج تحقیقاتشان حاکی از واکنش جزئی منفی بازار و در بعضی موارد که شرکت قبلاً به عنوان اجتناب‌کننده از مالیات شناسایی نشده بود، واکنش مثبت بود. همچنین شرکت‌هایی که در صنایع خردۀ فروشی بودند، واکنش منفی شدیدتری به اخبار سپر مالیاتی داشتند. نگرانی گزارشگری مالی نیز بازدارنده‌هایی را برای برنامه‌ریزی مالیاتی فراهم می‌کند. انگیزه‌های گزارشگری مالی اغلب بالانگیزه‌ی حداقل کردن مالیات در تضاد است، به این دلیل که کاهش در سود مشمول مالیات غالباً سود حسابداری کمتری را نتیجه می‌دهد (رودپشتی، ۱۳۹۶).

با توجه به آنکه یکی از اهداف اصلی مدیران و نمایندگان سهامداران در شرکت، حداکثر کردن ثروت سهامداران هست و سهامداران با استفاده از مکانیزم‌های مختلفی به دنبال تحقق این امر و نظارت بر مدیران می‌باشند؛ بنابراین می‌توان انتظار داشت که یکی از انگیزه‌های اصلی اجتناب مالیاتی توسط مدیران، تحقق هدف حداکثر سازی ثروت سهامداران باشد. افزون بر این، در بسیاری از مواردی که طرح‌های پاداش برای مدیران و گردانندگان شرکت در نظر گرفته می‌شود، بخشی از این طرح‌ها مبتنی بر معیارهای عملکرد شرکت می‌باشند؛ معیارهایی که برخی از آن‌ها به میزان سود شرکت و میزان جریان‌های نقدی آزاد وابسته می‌باشند. از این‌رو می‌توان انتظار داشت مدیران در راستای تحقق پاداش‌های در نظر گرفته شده از جانب سهامداران برای آن‌ها، انگیزه زیادی برای اجتناب مالیاتی داشته باشند، زیرا اجتناب مالیاتی درنهایت منجر به افزایش سود خالص و کاهش جریانات نقدی خروجی ناشی از مالیات می‌گردد. این موضوع در تحقیق انجام شده توسط آرمستانگ و همکاران (۲۰۱۲) نیز تأیید شد و محققان مذکور به این نتیجه رسیدند که بین طرح‌های تشویقی پاداش مدیران مالیاتی با نرخ مؤثر مالیاتی محاسبه شده بر اساس استانداردهای حسابداری رابطه‌ای منفی و معنادار وجود دارد (خواجوی، ۱۳۹۶).

اجتناب از مالیات غیرعادی یا اختیاری

دسای و دارماپلا (۲۰۰۹) مقیاس اندازه‌گیری تفاوت دفتری مالیات غیرعادی را با استفاده از رگرسیون تفاوت دفتری مالیات بر روی اقلام محاسبه نمودند که در آن کل اقلام تعهدی به عنوان متغیر کنترلی مدیریت سود در نظر گرفته شد. باقیمانده رگرسیون، مقیاس جایگزینی برای اجتناب از مالیات است. همچنین، فرانک و همکاران (۲۰۰۹) بخش اختیاری مقیاس تفاضل نرخ مؤثر مالیات قانونی و حسابداری را تخمین زدند. از آنجا که کمبود مدل‌های ساختاری مناسبی از

تفاوت مالیات و نرخ مؤثر مالیات وجود دارد، مدل‌های اختیاری می‌توانند خطاها اضافی را معرفی نمایند. دانستن این که چه متغیرهایی وارد مدل شوند و اثرات آن بر روی جز باقیمانده چیست، دشوار است. برای مثال، آیا باید میزان فعالیتهای خارجی یک شرکت و یا مقدار مخارج پژوهش و توسعه به عنوان اقلام ورودی مرحله اول رگرسیون به عنوان عوامل شناخته شده از نرخ مالیات حسابداری طبقه‌بندی شوند (چون مدیر این اقدامات را انجام می‌دهد می‌تواند به دلیل صرفه‌جویی غیر مالیاتی و مالیاتی فقط یک محصول فرعی تولید کند؟ یا باید اثرات آن متغیرها به عنوان بخشی از اجتناب مالیاتی عمدى کلی (باقیمانده) وارد شود در حالی که هر دو این‌ها می‌تواند عمداً توسط شرکت (و مدیران) به منظور کاهش مالیات استفاده شود؟ این یک مسئله دشواری است که پاسخی برای آن وجود ندارد. اندازه‌گیری بخش اختیاری تفاضل نرخ مؤثر مالیات در اصل همان «تفاضل نرخ مؤثر مالیات» است و می‌تواند به عنوان نرخ قانونی مالیات منها نرخ مؤثر مالیات حسابداری محاسبه شود. برای به دست آوردن مقدار قابل مقایسه با پژوهش فرانک و همکاران (۲۰۰۹)، تفاضل نرخ مؤثر مالیات بر درآمد قبل از مالیات ضرب شود. این مقیاس اندازه‌گیری، اثرات عملیاتی خارجی در حوزه‌های با نرخ‌های مالیات مختلف و هر مورد دیگر که به نرخ مؤثر مالیات حسابداری اثر می‌گذارد را در بر می‌گیرد. علاوه بر این، اندازه‌گیری بخش اختیاری تفاضل نرخ مؤثر مالیات تنها اجتناب مالیاتی را اندازه می‌گیرد که به شرکت کمک می‌کند تا سود حسابداری را با کاهش نرخ مؤثر مالیات حسابداری افزایش دهد (هانلون و هیتزمن، ۲۰۱۰).

پناهگاه‌های مالیات

پناهگاه مالیاتی یک منطقه، حوزه یا کشوری است که در آن نرخ مالیات در کمترین مقدار خود قرار دارد. اگر شناسایی موارد رفتار برنامه‌ریزی مالیاتی عمدى در سطح معامله در انتهای زنجیره پرخاشگری اجتناب از مالیات مهم باشد، این طبقه‌بندی از اجتناب مالیاتی می‌تواند سودمند باشد. با این حال، چند نکته مهم وجود دارد. اول، خطاها انتخاب بالقوه وجود دارد. مشابه به اظهارات فوق، نمونه‌ای از شرکت‌های پناهگاه مالیاتی تنها شرکت‌هایی است که یا دستگیر شده بودند و یا رسماً تفهمیم اتهام شده بودند. دوم، استفاده از یک پناهگاه مالیاتی به احتمال زیاد درون‌زا است. شرکت‌هایی که می‌توانند اجتناب از مالیات انجام دهنده ممکن است نیاز به وارد شدن در پناهگاه نداشته باشند و شرکت‌هایی که به هر دلیلی نمی‌توانند اجتناب از مالیات داشته باشند شاید یکی از آن‌هایی باشند که در پناهگاه مالیاتی باشند؛ بنابراین، اگر یک تعریف کلی‌تر از اجتناب از مالیات ارائه شود، ممکن است شرکت‌هایی در پناهگاه مالیات، شرکت‌هایی نباشند که اجتناب از مالیات انجام می‌دهند (هانلون و هیتزمن، ۲۰۱۰).

جدول زیر چند نوع از معیارهای اندازه گیری اجتناب از مالیات را نشان می‌دهد (مشايخی و علی پناه، ۱۳۹۴)

جدول (۱): معیارهای اندازه گیری اجتناب از مالیات

معیار	محاسبه	شرح
GAAP ETR	کل هزینه مالیات بر درآمد	هزینه مالیاتی کل به ازای هر دلار
	کل سود حسابداری قبل از مالیات	سود دفتری قبل از مالیات
Current ETR	هزینه مالیات بر درآمد جاری	هزینه مالیاتی جاری به ازای هر دلار
	کل سود حسابداری قبل از مالیات	سود دفتری قبل از مالیات
Cash ETR	کل مالیات نقدی پرداختی	مالیات‌های نقدی پرداخت شده به ازای هر دلار سود دفتری قبل از مالیات
	کل سود حسابداری قبل از مالیات	
Long-Run cash ETR	$\sum_{t=1}^n$ مالیات نقدی پرداختی	مجموع مالیات‌های نقدی پرداخت شده در طول n سال تقسیم بر مجموع
	سود حسابداری قبل از مالیات	

		سودهای قبل از مالیات در طول ۷ سال
Total BTD	سود قبل مالیات هزینه مالیات بر درآمد خارجی + هزینه جاری مالیات فدرال <u>SRT</u>	تفاوت های کلی بین سودهای دفتری و مشمول مالیات
Temporary BTD	<u>هزینه مالیات انتقالی</u> <u>STR</u>	تفاوت موقت بین سود حسابداری قبل از مالیات و درآمد مشمول مالیات
Permanent BTD	Total BTD – Temporary BTD	تفاوت میان BTD کل و BTD موقت

ریسک مالیاتی

ریسک مالیاتی عامل بالقوه‌ای که یک فعالیت یا عمل فعلی، یا عدم اقدام با تعقیب یک فعالیت که منجر به بازدهی مالیاتی آینده متفاوت از انتظارات می‌شود. ریسک مالیاتی ناشی از تعامل بین ریسک اقتصادی و عدم قطعیت قانون مالیاتی است. ریسک اقتصادی گسترش بازده احتمالی یک سرمایه‌گذاری است. عدم قطعیت قانون مالیات به دلیل عدم قطعیت در خصوص حقایق مرتبط به یک موقعیت، برنامه قانون مالیات، یا پردازش دقیق اطلاعات توسط سیستم حسابداری شرکت رخ می‌دهد (تلخابی، ۱۳۹۷).

هر تراکنش شرکت خاص میزان منحصری ریسک اقتصادی و عدم قطعیت قانون مالیات را داراست؛ و مدامی که تراکنش بین ریسک اقتصادی و عدم قطعیت قانون مالیاتی در خصوص راهبردهای مالیاتی کلی شرکت افزایش می‌یابد، ریسک مالیاتی کلی شرکت نیز بالا می‌رود. جزء اقتصادی از تصمیمات، عمل‌ها با عکس‌العمل‌های توسط مالیات‌دهندگان (مسئولین مالیاتی) که منجر به بازدهی مالیاتی پیش‌بینی‌نشده می‌شود. به عنوان مثال، پیچیدگی مالیاتی نشان‌دهنده یک منبع قابل‌توجهی از ریسک مالیاتی است. برخی شرکت‌ها اغلب با چشم‌پوشی از مزایای مالیاتی قابل‌توجهی برخی از هزینه‌ها مثل هزینه‌های منطبق قابل‌درک (و واقعی) که بیش از مزایای مالیاتی است. وال استریت ژورنال اخیراً گزارش داد که شرکت ادعا می‌کند فرصت‌های شغلی اعتباری برای تنها ۲۰٪ تا ۳۵٪ از کارکنان واحد شرایط و تنها ۴٪ تا ۱۲٪ از شرکت‌های واحد شرایط مدعی اعتبار برای کسب‌وکارهای کوچک تحت پوشش طرح خدمات درمانی می‌باشند. ریسک مالیاتی و مدیریت ریسک مالیات مفهومی مجزا از ریسک تجاری و مدیریت ریسک بنگاه هستند (تلخابی، ۱۳۹۷).

بخش بعدی ریسک مالیاتی، عدم قطعیت قانون مالیات، به دلیل عدم اطمینان در مورد حقایق وضعیت، استفاده از قانون مالیات و یا پردازش دقیق اطلاعات توسط سیستم‌های حسابداری شرکت‌ها هست. عدم قطعیت قانون مالیاتی با کمک به ریسک مالیاتی با ایجاد ابهام در روش مالیاتی و گزارش معاملات و همچنین به عنوان مزایای مالیاتی مورد انتظار شرکت‌ها تشخیص خواهد داد. علاوه بر این، تفاسیر مراجع ذی‌صلاح (نهاد تصمیم‌گیرنده) درآمد و دادگاهها از قانون مالیاتی به عنوان عاملی در بررسی روش مالیات یک فعالیت مهم هست؛ بنابراین، مقررات و اجرای نیز نقش مهمی در عدم قطعیت از قانون مالیات ایفا می‌کند. پس انتظارات کلی یک شرکت از ریسک مالیاتی باعث افزایش تعامل بین ریسک اقتصادی و افزایش احتمالات در قانون مالیاتی می‌گردد (رمضانی، ۱۳۹۷).

اندازه‌گیری ریسک مالیاتی

توسعه میزان پیشین ریسک مالیاتی بدان جهت حائز اهمیت است. مجزا و دقیق از بازده مالیاتی، اجتناب از مالیات و یا تهاجم مالیاتی است. متخصصین و مدیران ریسک مالیاتی را به عنوان عواقب غیر عمد معاملات مجزا می‌دانند که راهبردهای مالیاتی شرکت خاص را شامل می‌شود. در واقع بررسی اخیر مدارک موسسه دولتی مالیاتی کی بیان جی (۲۰۱۱) نشان می‌دهد که سه توضیح بیشتر استفاده شده به وسیله مدیران مالیاتی، اعضای هیئت و مدیران ارشد برای

عبارت ریسک مالیاتی عبارت‌اند از: (ریسک عدم انطباق با قوانین مالیاتی)، (پیامدهای غیر عمد معاملات شرکت)، (ریسک‌های گزارش‌شده مالی)، (ریسک حمایت نشده موقعیت / ممیزی مالیاتی) نامشخص‌ترین جنبه ریسک مالیاتی بیان شده از سوی شرکت‌کنندگان در تحقیق است. چشم‌انداز ریسک مالیاتی به‌سرعت تغییر می‌کند؛ در سال ۲۰۰۷ پاسخ‌دهنده‌گان (ریسک‌های گزارش‌شده مالی) را به عنوان بارزترین ریسک مالیاتی که شرکت آن‌ها با آن مواجه است عنوان کرده بودند درحالی‌که در سال ۲۰۱۰ بالاترین ریسک مالیاتی را پیامدهای غیر عمد معاملات شرکت خوانده بودند. همچنین به‌جای تکیه بر اندوخته موقعیت مالیاتی نامطمئن، ای آر اس مدیران را به بررسی مجازی معاملات کرد تا از این طریق بتوانند ریسک مالیاتی را به طور کامل شناسایی کرده و مدیریت کنند. درحالی‌که دیگر شرکت‌های مالیاتی (مثل انگلستان، کانادا و استرالیا) ریسک مالیاتی را به‌وسیله بررسی معاملات، فعالیتها و روندهای شرکت می‌سنجند (امیری، ۱۳۹۷).

سنجش ریسک مالیاتی

پژوهشگران برای اندازه‌گیری ریسک مالیاتی چندین روش را مورداستفاده قرار دادند که در زیر به بررسی آن‌ها پرداخته شده است.

برزگری خانقاہ و همکاران (۱۳۹۹) با جمع‌بندی پژوهش‌های مختلف از جمله گالمور و لبرو (۲۰۱۵) و طبق تعریفی که بیان می‌کند ریسک مالیاتی ناشی از شکاف مالیاتی است؛ ابتدا کلیه عوامل مؤثر بر شکاف مالیاتی شناسایی و درنهایت از باقیمانده الگو که با عنوان عوامل ناشناخته مؤثر بر شکاف مالیاتی یاد می‌شود، برای سنجش ریسک مالیاتی استفاده می‌شود. برای بررسی عوامل اثرگذار بر شکاف مالیاتی از تحقیقاتی که برای سنجش متغیر خود از نرخ مؤثر مالیاتی نقدی استفاده کرده‌اند (متغیرهای کمی) و همچنین متغیرهایی که طی پرسشنامه طراحی شده با عنوان عوامل اثرگذار بر شکاف مالیاتی شناسایی شده‌اند (متغیرهای کیفی) بهره برد شد. هر چه تعداد این متغیرها افزایش یابند، بدین معنی است که شرکت از راههایی که برای افراد بیرون از شرکت شناخته‌شده نیست به صورت قانونی و یا غیرقانونی از پرداخت مالیات دوری می‌کند؛ بنابراین، می‌توان بیان کرد که ریسک مالیاتی و شکاف مالیاتی رابطه مستقیمی با یکدیگر دارند. به همین دلیل از متغیرهای ناشناخته مؤثر بر شکاف مالیاتی به عنوان متغیر سنجش ریسک مالیاتی در نظر گرفته شده است.

رمضانی (۱۳۹۷) و مهری‌دهنو (۱۳۹۴) برای سنجش ریسک مالیاتی بررسی کرده است که آیا شرکتی معاملات با مشخصه‌هایی دارد که فعالان و متصدیان آن را با این ریسک‌ها مرتبط کنند؛ و سپس شاخصی از این آیتم‌ها ایجاد کرده که به آن رتبه ریسک مالیاتی اشاره می‌کند. رمضانی در سنجش ریسک مالیاتی از چارچوب مدیریت ریسک مالیاتی پیروی کرده و معاملات با فعالیت‌های مرتبط با هر یک از ۶ مقوله ریسک مالیاتی (ریسک معاملاتی، عملیاتی، پذیرش، حسابداری مالی، مدیریت و ریسک اعتباری) را موردنبررسی قرار داده است. در این معیار هر یک از آیتم‌ها را به عنوان رتبه یک‌سوم یا چهارم متغیر عملیاتی در نظر گرفته و رتبه‌ها را جمع کرده تا معیاری کلی برای ریسک مالیاتی به دست آید؛ که در نهایت مقادیر بالاتر رتبه ریسک مالیاتی اشاره به سطح بالاتر ریسک مالیاتی دارد. (رمضانی، ۱۳۹۷).

ریسک معاملاتی: ریسک و افشاری مرتبط با معاملات خاصی است که توسط یک شرکت انجام‌شده است. برای هر معامله، از جنبه مالیاتی، عدم اطمینان ممکن است ناشی از به کارگیری قوانین مرتبط و موردی توسط متصدیان مالیاتی در یک موقعیت خاصی باشد و قضاؤت مدیریتی خاص به دنبال گزارشگری یا زمان‌بندی معامله‌ای خاص است، خصوصاً هنگامی که شرکتی در معاملات پیچیده درگیر می‌شود. به علاوه، معاملات غیرمعمول و تکرار نشدنی نوعاً ریسک مالیاتی قابل ملاحظه‌ای را در بردارند و این به دلیل عدم اطمینان در مورد حقایق معاملات یا میزان پولی نتیجه یا اعتبار مرتبط با فعالیت است (تلخابی، ۱۳۹۷).

ریسک عملیاتی: ریسک به کارگیری قوانین، مقررات و تصمیمات مالیاتی در عملکردهای تجاری روزمره شرکت است. هر فعالیت مرتبط عملیاتی سطوح مختلفی از ریسک مالیاتی را در بر دارد. ریسک مالیاتی عملیاتی را با استفاده از ۲ متغیر اندازه‌گیری می‌کنند که یکی میزان عملیات خارجی و دیگری نوسانات عملیاتی هست.

ریسک پذیرش: ریسک مرتبط با حصول الزامات پذیرش مالیاتی یک سازمان است. از دیدگاه مالیاتی، ریسک پذیرش شامل ریسک درونی سیستم‌های خاص شرکت، روش‌ها و فرایندهای استفاده شده برای آماده‌سازی و فهرست تمام برگشت‌های مالیاتی آن (نه تنها برگشت‌های مالیاتی درآمد شرکت) و پاسخ‌ها به هر مسئله‌ای که در طول بررسی‌های مجدد آن برگشت‌های مالیاتی به وجود می‌آید.

ریسک حسابداری مالی: ریسک مرتبط با انتشارات صورت‌های مالی است که فارغ از صورت اشتباه از نظر محتوایی و صادقانه فعالیت‌های تجاری اساسی شرکت را بازنمایی می‌کند. در محیط، تمرکز ریسک حسابداری بر گزارشگری به موقع و درست هزینه‌های مالیاتی است. ریسک حسابداری مالی را با استفاده از یک متغیر بررسی می‌کنیم: گزارشگری آخر درآمدهای سالانه یا میانه ریسک حسابداری مالی، پراکسی را برای احتمال فرایند گزارشگری ناکارآمد و یا نظر مدیریتی کلان‌تر در فرایندهای گزارشگری ارزیابی می‌کند که این مسائل نگرانی‌های جاری مدیران و عاملان خصوصاً در دوره پس از آن هستند. خصوصاً، شاخص‌هایی را برای فایل‌بندی معوقه هر کدام از مسائل زیر شامل می‌کنیم: گزارش‌های درآمدی میانه، گزارش‌های درآمدی سالانه (عطایی، ۱۳۹۷).

ریسک مدیریتی: ریسک نداشتن سرمایه کافی و یا دانش تکنیکی کافی برای یکپارچگی صحیح فعالیت‌های عملکرد مالیاتی در سراسر دپارتمان‌های مختلف و بخش‌ها برای رسیدن به مدیریت موفق ریسک مالیاتی در شرکت است. ریسک مالیاتی را با به کارگیری دو متغیر ارزیابی می‌کنیم: اثربخشی میزان کارکنان نسبت به مالیات پرداختی، نوسانات اشتغال (امیری، ۱۳۹۷). اگر یک شرکت هزینه‌های پایین‌تری به ازای هر یک از کارکنان نسبت به بقیه شرکت‌ها در صنعت موردنظر می‌دهد کارآمد است. چون پذیرش مالیاتی و طرح‌ریزی برای شرکت گران‌قیمت است، پراکسی دوم برای ریسک مدیریتی متغیر شاخصی برای نوسانات اشتغال است. یکی از تهدیدات بزرگ شرکت‌ها خروج افراد باتجریه از شرکت هست که باعث رشد اجتناب مالیاتی، افشاء مالی و گزارشگر می‌شود؛ بنابراین انتظار می‌رود که گردش مالی می‌تواند یک خطر مالیاتی قابل توجهی را برای شرکت از طریق از دست دادن تداوم در روند رعایت و یا برنامه‌ریزی مالیاتی در برخواهد داشت (رمضانی، ۱۳۹۷).

ریسک اعتباری: ناشی از تأثیر گسترده یک سازمان بابت اقداماتی که صورت می‌دهد در نظر عمومی هست که به عنوان یک موضوع از دانش عمومی تبدیل گردیده است. شرکت‌ها نسبت به وجه اعتباری خود در نظر عموم حساس‌اند و از اینکه به عنوان یک شرکت بد شناسایی گردند واهمه دارند زیرا مطبوعات شرکت را به عنوان یک شرکت بد می‌شناسند. به علاوه، ۶۹ درصد متصدیان مالیاتی وقتی یک فعالیت طراحی مالیاتی بالقوه را که دومین فاکتور بررسی‌کننده در تصمیم‌گیری‌شان از نظر اهمیت است در نظر می‌گیرند اعتبار را مهم قلمداد می‌کنند. ریسک مالیاتی اعتباری را با استفاده از ۳ متغیر ارزیابی می‌کنیم: رتبه کیفیت افشا شرکت‌ها در لیست تهیه شده سازمان بورس و اوراق بهادار، درگیری در پرونده قضایی و میزان سهامداران سازمانی (رباطی، ۱۳۹۷).

مسیحی و همکاران (۱۳۹۸) و هاتچنز و ریگو (۲۰۱۵) بیان کردند که ریسک مالیاتی همه انواع عدم قطعیت در رویدادها و گزارش‌های مالی یک شرکت هست و در برگیرنده عدم قطعیت به کارگیری قانون و مقررات در گزارشات و همچنین احتمال حسابرسی شدن و عدم قطعیت در حسابداری مالی مالیات‌های دریافتی و کیفیت اطلاعات حسابداری که تصمیمات مالیات بر آن اساس گرفته می‌شود و برای اندازه‌گیری ریسک مالیاتی مؤدیان را در سه دسته فاقد ریسک، کم ریسک و پر ریسک طبقه‌بندی کردند که معیار اندازه‌گیری آن در اختلاف بین مالیات ابرازی با مالیات قطعی است.

شیری (۱۳۹۸) برای سنجش ریسک مالیاتی از انحراف معیار نرخ مؤثر مالیات نقدی جاری طی سه سال گذشته استفاده کرد.

گل محمدی (۱۳۹۷) برای محاسبه ریسک مالیاتی از معیار موردادستفاده نیومن و همکاران (۲۰۱۳) استفاده کرد به این صورت که ریسک مالیات از نسبت مالیاتی پرداختی به سود ابزاری برای اندازه‌گیری ریسک مالیاتی استفاده شده است. این معیار، بی ثباتی نرخ مؤثر مالیات را توصیف می‌کند و اساساً دلالت بر توانایی حفظ ثبات وضعیت مالیاتی در طول زمان دارد؛ بنابراین سرمایه‌گذاران پس از پیش‌بینی سود قبل از مالیات، با عدم اطمینان بیشتری در تعیین نرخ مالیات مناسب برای پیش‌بینی جریان‌های نقدی پس از مالیات در آینده رو به رو می‌شوند.

ریسک مالیات = ریسک مالیات از نسبت مالیات پرداختی به سود ابزاری

رنجبر رباطی (۱۳۹۷) و امیری (۱۳۹۷) برای سنجش ریسک مالیاتی به تبعیت از پژوهش پاکیزه و همکاران (۱۳۹۴) و پلانیکانوا (۲۰۱۵) از نوسان نرخ مؤثر مالیاتی نقدی استفاده شده است. بر این اساس که بالا بودن انحراف استاندارد نرخ مؤثر مالیاتی نقدی بر مبنای نرخ گذشته نشان‌دهنده ریسک بالاتر در وضعیت مالیاتی شرکت‌های موردنبررسی هست. برای محاسبه انحراف استاندارد نرخ مؤثر مالیاتی نقدی، ابتدا نرخ مؤثر مالیاتی نقدی را محاسبه و سپس انحراف استاندارد آن را نسبت به چهار سال قبل محاسبه می‌گردد.

صادقی (۱۳۹۶) به تبعیت از کاترین و همکاران (۲۰۱۷) از انحراف استاندارد (انحراف معیار) یک‌ساله (دوره جاری و دوره قبل) نرخ مالیاتی مؤثر نقدی سالانه، به عنوان ریسک مالیاتی استفاده شده است. انحراف استاندارد به این دلیل هست که با مقایسه سال قبل میزان ریسک مالیاتی مشخص می‌گردد.

خلیلی کیا (۱۳۹۴) برای محاسبه ریسک مالیاتی مطابق با پژوهش برون و همکاران (۲۰۱۰) و مک کارتی (۲۰۱۲) از حساب ذخیره مالیاتی موجود در صورت‌های مالی استفاده شده است. مطابق با استانداردهای موجود شرکت‌ها ملزم هستند تا مزایای مالیاتی شناسایی نشده و اجزای اصلی مالیات‌های مربوط به سال‌های گذشته که هنوز پرداخته نشده‌اند را در حساب ذخیره مالیات نشان دهند. برای محاسبه این متغیر از نسبت حساب ذخیره مالیات بر جمع دارایی ابتدای دوره استفاده شده است.

دارش و همکاران (۱۳۹۷) و راهی (۱۳۹۶) برای سنجش ریسک مالیاتی از انحراف استاندارد نرخ مؤثر مالیات نقدی پرداختی شرکت در دوره پنج‌ساله استفاده کرد.

ساری (۱۳۹۶)، هراتی (۱۳۹۳)، آیز و همکاران (۲۰۰۹) و دسای و دراهمپلا (۲۰۰۹) برای سنجش ریسک مالیاتی از وجود تفاوت بین مالیات ابرازی با مالیات تشخیصی برای سه سال مورد مطالعه قرار داد.

انحراف استاندارد نرخ مؤثر مالیات پرداختی شرکت نیز می‌تواند برای اندازه‌گیری ریسک مالیاتی استفاده شود. این معیار، بی ثباتی نرخ مؤثر مالیاتی نقدی را توصیف می‌کند و اساساً دلالت بر توانایی حفظ ثبات وضعیت مالیاتی در طول زمان دارد. ساده‌ترین و معمول‌ترین معیار به کاررفته برای اندازه‌گیری عدم اطمینان، شاخص‌های پراکندگی از جمله انحراف معیار و واریانس است (بررلی و مایرز، ۱۹۹۱؛ پاورز، ۲۰۰۹). از این رو، این معیار به عنوان معیار متداول اندازه‌گیری ریسک در پژوهش‌های مالی به کار می‌رود. اندازه‌گیری ریسک به عنوان واریانس یا انحراف معیار، در کتاب‌های مالی از جمله فاما (۱۹۷۶) نیز یک رویکرد مرسوم است. با توجه به معیارهای سنجش ریسک مالیاتی و به تبعیت از پژوهش‌های پیشین و کاورمن (۲۰۱۸)، پلانیکانوا (۲۰۱۵)، پتکیزه و همکاران (۱۳۹۴) از نوسان اجتناب مالیاتی بهره برده شده است. انحراف معیار اجتناب مالیاتی (نسبت به سه سال قبل) این معیار جدید نشان‌دهنده درجه‌ای از عدم اطمینان در مورد نرخ مؤثر مالیاتی شرکت‌ها است.

بررسی ارتباط ریسک مالیاتی، اجتناب مالیاتی و هزینه استقراض شرکت‌ها

اجتناب مالیاتی می‌تواند ریسک‌ها را به سمت بدھکاران سوق داده و موجب کاهش توانایی آن‌ها در پرداخت بدھی‌هایشان شود. از سوی دیگر، اجتناب مالیاتی می‌تواند منجر به صرفه جویی پولی بدھکاران شود که این مسائله می‌تواند قدرت آن‌ها را در پرداخت بدھی‌هایشان تقویت کند. کاورمن، به این نتیجه دست‌یافته که شرکت‌ها ممکن است دسترسی زیادی به اطلاعات بدھکاران خود داشته باشند، به همین دلیل می‌توان فرض کرد که هیچ عدم تقارن اطلاعاتی میان شرکت‌ها و بدھکاران وجود ندارد. در چنین محیط‌هایی طلبکاران آگاه مانند شرکت‌ها، قادر به تشخیص انواع اجتناب مالیاتی اعم از کم خطر و پرخطر هستند؛ بنابراین تأثیر مثبت یا منفی اجتناب مالیاتی بر هزینه بدھی از لحاظ نظری قابل اثبات نیست (کاورمن، ۲۰۱۸). از آنجاکه ریسک مالیاتی پس از کسر مالیات از جریانات نقدی کمتر قابل پیش‌بینی می‌شود، طلبکاران می‌توانند شرکت‌هایی با ریسک مالیاتی بالا را به عنوان بدھکاران خطرناک‌تر تشخیص دهند (کاورمن، ۲۰۱۸).

ارتباط روشنی میان اجتناب مالیاتی و ریسک مالیاتی به صورت یکنواخت در دسترس نیست. اجتناب مالیاتی در شرکت‌هایی که دارای ریسک کم هستند، می‌تواند ریسک مربوط افزایش پیدا کند. با فرض اینکه طلبکاران می‌توانند اجتناب مالیاتی را با ریسک پایین و بالا تشخیص دهند، تأثیر اجتناب مالیاتی بر هزینه بدھی به سطوح ریسک مالیاتی مربوطه بستگی دارد؛ بنابراین اثر اجتناب مالیاتی هنگام افزایش سطوح ریسک مالیاتی مربوطه، به صورت منفی (فراتر از منفی) در می‌آید (کاورمن، ۲۰۱۸).

بحث و نتیجه‌گیری

رفتار اجتناب مالیاتی از استراتژی‌های بالهمیت شرکت‌ها محسوب می‌شود. شرکت‌ها با استفاده از اجتناب مالیاتی می‌توانند به کاهش بار مالیاتی خود کمک نمایند. همچنین ریسک مالیاتی نیز می‌تواند به طور خاص از اجتناب مالیاتی نشاء است بگیرد. ریسک مالیاتی، می‌تواند از استراتژی‌های برنامه‌ریزی مالی شرکت که به صورت مستقل از کل ریسک عملیاتی است، به وجود بیاید. شرکت‌هایی که از اجتناب مالیاتی به خوبی استفاده می‌کنند، می‌توانند در سودمندی سهامدارانشان از این طریق نقش داشته باشند؛ بنابراین استفاده از اجتناب مالیاتی هنگامی که سود یا قیمت سهام بالا برود ممکن است موجب سودمندی سهامداران در این شرکت‌ها گردد. در ادبیات دو دیدگاه متضاد در مورد تأثیر اجتناب از پرداخت مالیاتی بر هزینه بدھی وجود دارد. یک دیدگاه معتقد است که اجتناب مالیاتی باعث افزایش هزینه‌های بدھی در نتیجه مطالبه طلبکاران برای جبران خسارت ناشی از ریسک ناشی از احتمال اجتناب مالیاتی می‌شود. دیدگاه دوم معتقد است که اجتناب از پرداخت مالیات لزوماً ریسک را افزایش نمی‌دهد بلکه توانایی شرکت‌ها را برای ارائه بدھی خود تقویت می‌کند. بنابراین، تأثیر اجتناب مالیاتی به میزان زیادی به ارتباط بین فرار مالیاتی و ریسک مالیاتی بستگی دارد. طلبکاران بین فرار مالیاتی موفق که منجر به هزینه پایدار مالیات و فرار مالیاتی ناموفق می‌شود، تمایز قائل می‌شوند و باعث می‌شود هزینه‌های مالیات بی‌ثبات‌تر باشد. با توجه به نتایج یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود که دارندگان بدھی به طور کلی فعالیت‌های اجتناب از مالیات شرکت‌ها را به عنوان ریسک‌های مهم تلقی می‌کنند و اثرات ریسک‌های ناشی از اجتناب را شناسایی کرده و به درک پیامدهای اقتصادی اجتناب از پرداخت مالیات بپردازنند. همچنین پیشنهاد می‌شود طلبکاران، ریسک پذیری اجتناب مالیاتی شرکت‌ها را برای ارزیابی ریسک کلی پیش فرض ارزیابی کنند.

منابع

- ✓ ابراهیمی، کاظم؛ بهرامی نسب، علی؛ حسن زاده، مهدی، (۱۳۹۶)، واکاوی کیفیت گزارشگری مالی و گریز مالیاتی در پرتو مالکیت دولتی و ارتباطات سیاسی. مدیریت سازمان‌های دولتی، شماره ۵، دوره ۱۸، صص ۶۱-۷۶.

- ✓ زرندي، محمد، (۱۳۹۳)، بررسی تاثیر اجتناب از پرداخت مالیات و ترکیب هیأت مدیره بر سیاست استقراض شرکت، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده علوم اقتصادی.
- ✓ ساري، محمدعلي، (۱۳۹۶)، ارائه مدلی برای بهينه سازی ريسک مالياتي شركت ها بر اساس مولفه هاي كيفيت محبيط اطلاعات داخلی، رساله دكتري، دانشگاه تربیت مدرس.
- ✓ صادقی، فاطمه، (۱۳۹۶)، بررسی تاثیر اجتناب مالياتي و ريسک مالياتي بر ارزیابی سرمایه گذاران از شرکت، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهراء (س).
- ✓ فرجی، شهریار، (۱۳۹۵)، تبیین رابطه اجتناب مالياتي، هزینه استقراض و سرمایه گذاران نهادی در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرقدس، دانشکده علوم انسانی.
- ✓ گل محمدی، حمید، (۱۳۹۷)، بررسی رابطه بین اجتناب مالياتي، ريسک مالياتي و بازده سهام ریال پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بین المللی امام رضا (ع).
- ✓ هراتی، فاطمه، (۱۳۹۳)، بررسی رابطه بین ريسک مالياتي و ريسک مالي در شركت هاي پذيرfته شده در بورس اوراق بهادر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود.
- ✓ Abdul Wahab, E. & Ariff, A. (2017). Political connections, corporate governance, and tax aggressiveness in Malaysia. *Asian Review of Accounting*, Vol. 25 Issue: 3, pp.424-451, <https://doi.org/10.1108/ARA-05-2016-0053>
- ✓ Ayers, B. Jiang, J. and Laplante, S. K. (2009). Taxable income as a performance measure: The effects of tax planning and earnings quality. *Contemporary Accounting Research*, 26(1), 15-54.
- ✓ Bigellia, M. and Sánchez-Vidalb, J. (2012). Cash holdings in private firms. *Journal of Banking and Finance*, 36(1), 26°35.
- ✓ Brown, J. K. Drake, and M. Martin. (2011). Are firms myopic? The case of contracting on performance and uncertainty. Working paper.
- ✓ Desai, M.A. and Dharmapala, D. (2009). Earnings management, corporate tax shelters, and book-tax alignment. *National Tax Journal*, 62, 169°186.
- ✓ Desai, M.A. Dharmapala, D (2009). "Corporate Tax Avoidance and Firm Value," *Review of Economics and Statistics*, Vol. 91, PP. 537–546.
- ✓ Dyring, S.D. Hanlon, M. and Maydew, E.L (2008), Long- Run Corporate Tax Avoidance. *The Accounting Review*, Vol. 83, PP. 61- 82.
- ✓ Fama, E. (1976). Foundations of Finance: Portfolio Decisions and Securities Prices. New York: Basic Books
- ✓ Frank, M. M. Lynch, L. J. & Rego, S. O. (2009). Tax reporting aggressiveness and its relation to aggressive financial reporting. *The Accounting Review*, 84(2), 467-496.
- ✓ Gaaya, S. & Lakhal, N. and Lakhal, F. (2017). Does family ownership reduce corporate tax avoidance? The moderating effect of audit quality. *Managerial Auditing Journal*, Vol. 32 Issue: 7, pp.731-744, <https://doi.org/10.1108/MAJ-02-2017-1530>
- ✓ Gallemore, J. Labro, E. (2015). The importance of the internal information environment for tax avoidance. *Journal of Accounting and Economics*, 60(1), 149-167.
- ✓ Guenther, D. & Matsunaga, S. (2013). Tax avoidance, tax aggressiveness, tax risk and firm risk, Working Paper, University of Oregon, and Eugene.
- ✓ Hanlon, M. (2009). The persistence and pricing of earnings, accruals, and cash flows when firms have book-tax differences. *Account. Rev.* 80 (1): 137–166.
- ✓ Hanlon,M, Heitzman, SH, (2010), A Review of Tax Research", *Journal of Accounting and Economics*,PP.5.
- ✓ Hasan, I., Hoi, C.K.S., Wu, Q. and Zhang, H. (2014), "Beauty is in the eye of the beholder: the effect of corporate tax avoidance on the cost of bank loans", *Journal of Financial Economics*, Vol. 113 No. 1, pp. 109-130.

- ✓ Hendriksen, Eldon S. Van Breda,. (۱۹۹۲) Accounting Theory 5th Edition. Homewood. IL. Irwin. First Ed 1965.
- ✓ Henry, E. and Sansing, R. (2018), "Corporate tax avoidance: data truncation and loss firms", eview of Accounting Studies, Vol. 23 No. 3, pp. 1042-1070 (forthcoming).
- ✓ Hutchens, M and Rego, S.O. (2015) Does Greater Tax Risk Lead to Increased Firm Risk? Available at SSRN 2186564.
- ✓ Hutchens, M. and and Rego, S. (2013), "Tax risk and the cost of equity", working paper, Indiana University, September 2013.
- ✓ Inger, K.K. (2014), "Relative valuation of alternative methods of tax avoidance", The Journal of the American Taxation Association, Vol. 36 No. 1, pp. 27-55.
- ✓ Isin, A. (2018). Tax avoidance and cost of debt: The case for loan-specific risk mitigation and public debt financing, Journal of Corporate Finance, Volume 49, April 2018, Pages 344-378.
- ✓ Jensen, M.C. and Meckling, W.H. (1976), "Theory of the firm: managerial behavior, agency cost and ownership structure", Journal of Financial Economics, Vol. 3 No. 4, pp. 305-360.
- ✓ Jiang, G. (2010), "Tunneling through intercorporate loans: the China experience", Journal of Financial Economics, Vol. 98 No. 1, pp. 1-20.
- ✓ Johnson, S., Boone, P., Breach, A. and Friedman, E. (2000), "Corporate governance in the Asian financial crisis", Journal of Financial Economics, Vol. 58 Nos 1/2, pp. 141-186.
- ✓ Katharine D. Drake, Stephen J. Lusch, and James Stekelberg (2017) Does Tax Risk Affect Investor Valuation of Tax Avoidance? Journal of Accounting, Auditing & Finance, 1-26
- ✓ Kim, J.-B., Li, O.Z. and and Li, Y. (2010), "Corporate tax avoidance and bank loan contracting", working paper, City University of Hong Kong, November 2010.
- ✓ Kothari, S.P., Leone, A.J. and Wasley, C.E. (2005), "Performance matched discretionary accrual measures", Journal of Accounting and Economics, Vol. 39 No. 1, pp. 163-197.
- ✓ Kovermann, J. (2018). "Tax avoidance, tax risk and the cost of debt in a bank-dominated economy", Managerial Auditing Journal, Vol. 33 Issue: 8/9, pp.683-699, <https://doi.org/10.1108/MAJ-12-2017-1734>.
- ✓ Kraft, A. (2014), "What really affects german firms' effective tax rate?", International Journal of Financial Research, Vol. 5 No. 3, pp. 1-19.
- ✓ Lim, Y. (2011), Tax avoidance, cost of debt and shareholder activism: Evidence from Korea, Journal of Banking & Finance, Volume 35, Issue 2, February 2011, Pages 456-470.
- ✓ McGill, G. A. and E. Outslay (2004). Lost in translation: Detecting tax shelter activity in financial statements. National Tax Journal, Vol. 23, pp.739-756
- ✓ Mills,Lillian F.and Nuwberry.kayel j. (1998).The influence of tax and Nontax costs on books tax reporting differences.
- ✓ Nejadmalayeri, A. & Singh, M. (2012). Corporate taxes, strategic default, and the cost of debt.Journal of Banking & Finance, Volume 36, Issue 11, November 2012, Pages 2900-2916.
- ✓ Powers, M. (2009). Rethinking risk and return: Part-Novel norms for non-normality. Journal of Risk Finance, No.10, PP.101-106.
- ✓ Thomsen, M. & Watrain, C. (2018). Tax avoidance over time: A comparison of European and U.S. firms, Journal of International Accounting, Auditing and Taxation, Volume 33, December 2018, Pages 40-63.
- ✓ Wang, X. (!#\$. Tax Avoidance, Corporate Transparency and Firm Value
- ✓ Wilson, R.J (2009), "an Examination of Corporate Tax Shelter Participants". The Accounting Review, Vol. 84, PP. 969-999.